

ALGUNES DADES BIOGRÀFIQUES DEL METGE MANRESA DOCTOR

JERONI PONTI I PRUNÉS

RIBAS i PONTI, Francesc. Barcelona.

Per transmissió familiar m'han arribat alguns documents del meu avi matern, el doctor Jeroni Pontí i Prunés, natural i metge de Manresa, els quals permeten de redactar-ne un breu curriculum vitae, que dono a conèixer amb motiu de la celebració a Manresa del VIè Congrés d'Història de la Medicina Catalana.

Neix a Manresa entre el 14 de juliol i el 12 de febrer (1846-47), segons es desprèn de les edats consignades en els títols acadèmics, fill de Francesc Pontí i Ferrer i de Maria de la Concepció Prunés.

El 23 de setembre de 1870, la Comissió permanent de la Junta Municipal de Sanitat de Barcelona el nomena practicant segon del Districte tercer amb l'haver de deu pessetes diàries.

Podem relacionar aquest nomenament amb la notícia apareguda en el Diario de Barcelona de l'endemà, la qual diu: "que per causa de l'absència d'un gran nombre de metges i farmacèutics, abans d'ahir s'havia acordat habilitar com a facultatius els estudiants que haguessin cursat cinc anys de la carrera".

D'altra banda, una poesia publicada en el Diario del dia 9 d'octubre, ressalta el paper dels practicants tot dient:

"No tema la plebe fiera / enfermar del mal reinante;

Pues, como haya un practicante, / Qué tonto habrá que se muera?"

El 15 d'octubre de 1870, el metge del Districte susdit certifica que l'aleshores estudiant de cinquè curs de Medicina, durant l'epidèmia de febre groga ha actuat amb zel i abnegació en el càrrec de practicant.

Arran d'aquesta epidèmia fou premiat amb la medalla de bronze "Barcelona agradecida".

El 14 de juliol de 1871, la Facultat de Medicina de Barcelona li expedeix el títol de Llicenciat en Medicina i Cirurgia.

El 15 de maig de 1872, el director de l'Institut Lliure de segon ensenyament de Tremp li comunica que, a proposta de l'alcalde, el rector de la Universitat de Barcelona l'ha nomenat vocal dels Jurats d'exàmens de les assignatures de Ciències. El 15 de juliol, el tinent d'alcalde president de l'Ajuntament de Tremp li certifica un bon comportament.

El 18 de juliol de 1872, l'administrador de torn de l'Hospital de Tremp, catedràtic i regidor, li certifica el nomenament de metge de l'establiment, fet el mes de març, i el zel posat en l'assistència als malalts.

El 29 de setembre de 1873, és investit Doctor en Medicina, segons el títol corresponent expedit pel Claustre universitari de Barcelona, el 12 de febrer de 1875.

El 22 de juliol de 1880, els caps del "Batallón de Depósito de Mora de Rubielos nº 60" li certifiquen l'eficaç assistència facultativa que n'ha rebut tot el personal durant els disset mesos d'estada del Batalló a la vila.

L'1 d'octubre de 1880, l'alcalde de Mora de Rubielos (Terol) li certifica:

"Que ha estat el metge titular de la vila durant vuit anys.

Que durant l'aleshores última guerra civil, per espai d'alguns mesos assistí facultativament l'Hospital de sang, i de manera heroica el dia 7 de setembre de 1874, en el qual hi hagué un atac i molts ferits, que va tractar.

Que el gener de 1879 presentà la renúncia al càrrec, la qual no fou admesa perquè se'n sentien satisfets.

Que ni els components del Batalló damunt dit, ni llurs familiars, no hagueren de lamentar cap defunció.

Que també ha estat encarregat de la visita dels malalts de les presons del partit, de l'Hospital civil i dels guàrdies civils i llurs famílies.

Que el seu comportament és digne d'elogi per l'assiduitat dels serveis prestats.

Que a desgrat de la nova dimissió fou pregat de continuar els seus serveis.

I que expedeix la certificació en justa recompensa."

El 27 de gener de 1882, presenta el títol de Llicenciat a registrar a la Subdelegació de Medicina de Manresa.

El 27 de maig de 1886, la Junta executiva de Sanitat i Auxilis de Manresa li ofrena una medalla commemorativa del còlera del 1885, i la coparticipació en una capsa d'instrumental, per agrair-li els serveis extraordinaris i gratuïts prestats durant l'epidèmia.

L'11 de novembre de 1892, un ofici del Govern Civil de Barcelona el nomena interinament Subdelegat de Medicina del partit de Manresa, plaça que es trobava vacant per defunció.

El 5 de gener de 1893, el Governador Civil de Barcelona, a proposta de la Junta provincial de Sanitat, el nomena en propietat Subdelegat de Medicina del partit de Manresa.

El 24 d'octubre de 1893, un ofici de l'alcaldia de Manresa li comunica que per indicació del cos mèdic local, un informe de la Comissió de Beneficència, una resolució de l'Ajuntament, i les circumstàncies personals, li és conferida una de les dues places de metge titular de la ciutat de Manresa.

L'11 d'agost de 1898, diu que trobant-se delicat de salut, però sa d'enteniment i amb la paraula clara, atorga testament.

24 d'agost de 1900: Defunció. Deixa vídua, Maria Solervicens i Coll, i els fills Maria, Francesc i Josepa, tots tres menors d'edat.

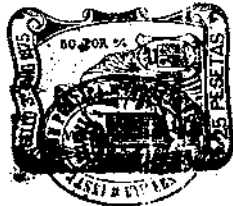
Pontí visqué a Manresa en una casa de la seva propietat del carrer de Vallfonollosa núm. 9, que havia heretat del seu pare, on es guardava "el bombo del Pontí", tocant el qual pels carrers de Manresa es convocava l'aplec del santuari de la Mare de Déu de Joncadella, el dilluns de Pasqua.

La seva biblioteca mèdica, molt completa, comptava amb les obres aleshores més modernes de totes les especialitats. Devia superar els dos-cents volums, en la majoria dels quals va consignar en el verso de la pàgina de portada: "Pertinet ad usum Dr. Jeronymi Pontí et Prunés". I a més a més, els relligats, no d'origen, porten les seves inicials en el lloc: "G.P.P."

Curiosament hi ha dues obres d'Història de la Medicina que cada una conté un quadern de paper de barba escrit de la seva mà. L'un, de 28 pàgines, annex a les Lecciones del Dr. Giné i Partagàs, Barcelona, 1869, resumeix des dels "Primitivos griegos" fins al segle XVII. L'altre, de 24 pàgines i encapçalat "Historia", annex a l'obra del Dr. Renouard, Salamanca, 1871, la resumeix fins a la Medicina grega, començant amb la dita "Para conocer la importancia de la Medicina es menester creer en ella".

RESUM

De diversos documents del Dr. Jeroni Pontí i Prunés es desprèn que: neix a Manresa el 1846-47; estudiant cinquè curs de Medicina, actua de practicant a Barcelona el 1870; es llicència el 1871; exerceix a Tremp el 1872; es doctora el 1873; exerceix vuit anys a Mora de Rubielos (Terol) fins el 1880; exerceix a Manresa d'ençà del 1882, on és nomenat Subdelegat de Medicina del partit i metge titular de la ciutat el 1893, i hi mor el 1900.

EL CLAUSTRO UNIVERSITARIO DE Chile

Por cuanto Don Antonio Barros natural de Magdalena provincia de Barro Colorado de edad de veinte y ocho años, ha acreditado en debida forma en esta Universidad el día veintidós su capacidad de enseñanza de ciencias naturales que reúne los conocimientos necesarios para obtener el Título de Doctor en la Facultad de Medicina según la ley que se le expide este Título para que pueda disfrutar las ventajas que en con arreglo a la actual legislación.

En uso de la autorización conferida por el Decreto de 21 de Diciembre de 1888, se le expide este Título para que pueda disfrutar las ventajas que en virtud del referido grado de Doctor le están concedidas por las leyes y reglamentos vigentes.

Dado en Chile a diez de enero de mil ochocientos veintidós.

FIRMA DEL INTERESADO

Antonio Barros

En nombre del Claustro de la Facultad,
El Rector de la Universidad,

Antonio Barros

El Secretario de la Facultad,

Rafael Noriega

El Rector de la Facultad,

Francisco de Paula

El Secretario general de la Universidad,

José Barros

Título de Doctor en la Facultad de Medicina
a favor de Don Antonio Barros

Registrado el día 2 de enero de mil ochocientos veintidós.